

Banská Bystrica 29. marca 2005
PP 1243-2003 II/35-2005

ROZHODNUTIE

Predsedníčka Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky v Banskej Bystrici vo veci rozkladu, ktorý 8. júna 2004 podal prihlasovateľ Mgr. M. M. M. M. – K., proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. PP 1243-2003 z 19. apríla 2004 o zamietnutí patentovej prihlášky zn. spisu PP 1243-2003 s názvom „Zelené Slovensko! Riešenie závlah trávnikov a lúk! Samospádom z hôr a kopcov! Z vodných prameňov!“, na návrh ustanovenej odbornej komisie takto rozhodla:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 37 ods. 4 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 402/2002 Z. z. sa rozklad zamietá a rozhodnutie patentového odboru sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) z 19. apríla 2004 bola v zmysle § 40 ods. 4 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 402/2002 Z. z. zamietnutá patentová prihláška zn. spisu PP 1243-2003 s názvom „Zelené Slovensko! Riešenie závlah trávnikov a lúk! Samospádom z hôr a kopcov! Z vodných prameňov!“ (ďalej len „patentová prihláška“), ktorú podal prihlasovateľ Mgr. M. M. M. M. – K., (ďalej len „prihlasovateľ“).

Dôvodom takéhoto rozhodnutia bolo konštatovanie, že patentová prihláška je spracovaná v rozpore s ustanovením § 37 ods. 4 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 402/2002 Z. z., nakoľko neobsahuje všeobecné ani konkrétne technické riešenie, ktoré by bolo vysvetlené tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť.

Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že napojenie vodných zdrojov – prameňov - na hadice a ich odvádzanie samospádom nepredstavuje vyriešenie technického problému, pretože vyplýva zo samotnej podstaty samospádu. Vzhľadom na to nie je možné predmet patentovej prihlášky vôbec definovať kategóriou vynálezu. Z obsahu patentovej prihlášky je zrejmé, že opísaná je len myšlienka, ktorá nie je zhmotnená do konkrétneho technického riešenia (nie je zrejmé, z akých prvkov zariadenie pozostáva, ako sú prvky navzájom medzi sebou usporiadané a pod.), a preto ju nie je možné chrániť patentom. V podkladoch patentovej prihlášky chýba vynálezcovský krok.

Úrad s uvedenými skutočnosťami oboznámil prihlasovateľa ešte pred vydaním rozhodnutia, listom z 13. januára 2004, pričom prihlasovateľovi poskytol lehotu na vyjadrenie do 15. marca 2004. Prihlasovateľ podal 4. februára 2004 vyjadrenie, o ktorom prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí skonštatoval, že neobsahovalo vecné vyjadrenie k obsahu správy úradu, a preto nebolo považované za odpoveď na predmetnú správu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v odôvodnení ktorého uviedol, že zrejším je prinajmenšom jeho autorské právo. Konštatovanie nejasnosti obsahu patentovej prihlášky považoval prihlasovateľ za účelové. Nesúhlasil tiež s negáciou vynálezcovského kroku, pretože podľa jeho názoru ho predstihol o roky. Ku skutočnosti, že myšlienku nemožno chrániť patentom prihlasovateľ uviedol, že pointa tzv. obyčajnej myšlienky mnohokrát zachránila ľudstvo. Prihlasovateľ tiež poznamenal, že nedostatok predstavivosti či skúsenosti sa nedá obchádzať jalovými frázami a zlým výkladom ducha zákona.

Za dôkaz toho, že prihlasovateľ sa k správe úradu, zaslanej mu pred vydaním napadnutého rozhodnutia, vyjadril, považoval prihlasovateľ fakt, že úrad na toto jeho vyjadrenie reagoval.

Z rozkladu je zrejmé, že prihlasovateľ sa domáha poskytnutia jeho patentu do databázy patentov Európskej únie.

Rozhodnutie o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Napadnuté rozhodnutie bolo preskúmané v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, v súlade s ustanovením § 55 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 402/2002 Z. z. (ďalej „patentový zákon“), ako aj z hľadiska zákonnosti vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo.

Podľa § 79 ods. 3 patentového zákona sa na konanie pred úradom podľa tohto zákona vzťahuje zákon o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, § 23, § 28 až 32, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 53 ods. 3 patentového zákona úrad rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 37 ods. 4 patentového zákona musí byť vynález v prihláške opísaný a vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť.

Podľa § 40 ods. 4 patentového zákona, ak prihláška nespĺňa podmienky podľa § 37 ods. 4, úrad prihlášku zamietne.

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom patentovej prihlášky je napojenie existujúcich vodných zdrojov – prameňov - na hadice a ich odvádzanie samospádom z vyššie položených oblastí do nižšie položených oblastí ako je vodný zdroj.

Napadnutým rozhodnutím bola táto patentová prihláška zamietnutá. Prvostupňový orgán konštatoval, že predmet patentovej prihlášky nie je možné definovať kategóriou vynálezu. Je v nej opísaná len myšlienka a nie konkrétne technické riešenie, teda chýba vynálezcovský krok. Vzhľadom na tieto skutočnosti dospel prvostupňový orgán k záveru, že predmet patentovej prihlášky nie je vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť, čím patentová prihláška nespĺňa podmienky stanovené § 37 ods. 4 patentového zákona.

V rozklade prihlasovateľ uviedol, že konštatovanie nejasnosti obsahu patentovej prihlášky je účelové. Pritom však túto nejasnosť ničím nevyvracal, a ani neuviedol žiadne argumenty, ktorými by preukázal opak.

V zmysle § 37 ods. 4 patentového zákona musí byť z patentovej prihlášky zrejmé, ako možno vynález uskutočniť. V tomto prípade však z patentovej prihlášky nie je zrejmé vyriešenie technického problému, a nie je možné ani určiť, či vôbec ide o zariadenie, keďže nie je uvedené, z akých prvkov pozostáva, ako sú navzájom usporiadané a pod.

Prihlasovateľ ďalej nesúhlasil s negáciou vynálezcovského kroku. Okrem názoru, že ho predstihol o roky, však neuviedol, v čom podľa neho spočíva.

Ku skutočnosti, že myšlienku nemožno chrániť patentom, prihlasovateľ uviedol, že pointa tzv. obyčajnej

myšlienky mnohokrát zachránila ľudstvo. Tento argument však nie je relevantný, nakoľko požiadavky, ktoré musí spĺňať patentová prihláška, sú stanovené patentovým zákonom. Z neho vyplýva, že popis samotnej myšlienky bez jej zhmotnenia do konkrétneho technického riešenia nie je možné chrániť patentom. V tejto súvislosti nemožno akceptovať ani ničím nepodložené tvrdenie prihlasovateľa o zlom výklade zákona.

K tvrdeniu prihlasovateľa, že jeho autorské právo je nesporné, je nutné uviesť, že tento argument nemá vplyv na existenciu nedostatkov patentovej prihlášky, ktoré boli dôvodom na jej zamietnutie.

Požiadavkou prihlasovateľa, aby bol jeho patent poskytnutý do databázy patentov Európskej únie sa v konaní o rozklade nemožno zaoberať, nakoľko jeho účelom je preskúmanie napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týkalo patentovej prihlášky v Slovenskej republike.

Z uvedeného je zrejmé, že prihlasovateľ v rozklade nepredložil žiadne relevantné argumenty alebo dôkazy, ktoré by poukazovali na iný skutkový stav, než aký bol konštatovaný prvostupňovým orgánom v napadnutom rozhodnutí. Takéto argumenty alebo dôkazy neboli ani obsahom podania prihlasovateľa z 5. februára 2004, zaslaného úradu v lehote, ktorá bola prihlasovateľovi stanovená na to, aby sa vyjadril k výsledku predbežného prieskumu patentovej prihlášky.

Vzhľadom na uvedené, v konaní o rozklade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo nutné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Naopak, napadnuté rozhodnutie bolo výsledkom vecne správneho posúdenia a bolo vydané v súlade s právnou úpravou platnou v čase jeho vydania. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o rozklade

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.